

[Anne Grete Holmsgård]

faktisk flere forskellige ting sammen. Man kunne udmærket have fremsat et lovforslag, der sikrede kvinden dagpengeret i den periode, hvor hun har ret til orlov. Alligevel har man valgt at blande alle mulige andre ting ind i det, bl. a. en udvidelse af 3 ugers reglen for nyansættelser til nu ikke bare at gælde små virksomheder, men også større virksomheder. Det gør, at vi er meget negativt indstillet over for dette forslag, men vi vil forfølge det videre i udvalget.

Så vil jeg komme med nogle kommentarer til de ordførere, der har været heroppe. For det første til hr. Brixtoftes usædvanlig morsomme bemærkning om, at VS og SF nok mente, at vi selv trykte pengene herinde. Det gør vi ikke; vi ved udmærket, hvor værdierne skabes i dette samfund, men vi arbejder for at trykke pengene ud af de folk, som hr. Brixtofte gang på gang lægger sin lille beskyttende barnehånd hen over. Det er derfra, vi vil have pengene og ikke andre steder.

Så synes jeg, det er trist at høre de konservative – og jeg går ud fra, at fru Grethe Fenger Møller er enig med den konservative ordfører heri – tage afstand fra dette forslag. Jeg synes, det er specielt trist, at I gør det, når det faktisk er sådan, at fru Grethe Fenger Møller er formand for Dansk Kvinde-samfund og i andre sammenhænge gang på gang fremhæver, hvor nødvendigt det er med en forbedring af kvindens stilling og en forbedret ligestilling.

Til hr. Pilgaard Andersen vil jeg bare sige, at jeg håber, han selv forstod, hvad det var, han stod og sagde heroppe; jeg forstod i hvert fald ikke ret meget af det.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg har bedt om en kort bemærkning, for fru Birthe Nielsen havde jo fuldstændig ret i, at jeg ikke havde tilkendegivet CDs standpunkt over for de to private lovforslag i den pakke, vi her behandler, og det beder jeg om undskyldning for, det var en forglemmelse.

Jeg skal herved meddele, at CD finder disse forslag urealistiske og derfor ikke kan støtte dem.

Den sidste taler, ordføreren for VS, vil jeg blot spørge, hvordan en lille barnehånd kan være beskyttende. For øvrigt trykker jeg tit og gerne hr. Brixtofte i hånden, og jeg kan

bekræfte, at han har en ganske normal kraftig mandehånd.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg tror ikke, vi skal bevæge os yderligere ud i diskussionen om, hvordan medlemmerne er indrettet rent fysisk.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg vil gerne takke de partier, der har tilsluttet sig de af regeringen fremsatte lovforslag. Der er blevet stillet nogle enkelte direkte spørgsmål, bl. a. af fru Lone Dybkjær, og dem går jeg ud fra at vi vender tilbage til i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Der var vel ikke så forfærdelig meget overraskende i den behandling, vi har haft af disse lovforslag her i dag. I hvert fald overraskede det ikke mig særlig meget, at hr. Brixtofte havde det standpunkt, han havde, selv om han jo efter sit eget forslag svang sig op til at skrive om søstersolidaritet i artikler i Berlingske Tidende. Der var ikke meget søstersolidaritet med lønmodtagerne i det indlæg, hr. Brixtofte holdt her i dag, men som sagt havde jeg nu heller ikke ventet bedre.

Derimod undrede det mig umådelig meget, at det konservative folkeparti indtog den stilling, de indtog i dag. Jeg synes egentlig, det konservative folkeparti på mange områder i kvindespørgsmål har haft en stillingtagen, som ikke var så snæver, som jeg har opfattet partiet i andre spørgsmål. Specielt fordi jeg den 20. april modtog et brev fra Dansk Kvindesamfund underskrevet af fru Grethe Fenger Møller, hvori der står:

»Et lovforslag om en udvidet barselorlov til alle kvinder og som en begyndelse 1 uges barselorlov til mænd bør fremsættes trods de aktuelle bestræbelser på at begrænse de of-fentlige udgifter.

Selv om det vil medføre merudgifter for samfundet at gennemføre forslaget, er det en nødvendig forbedring af forældres mulighed for at byde småbørn rimelige vilkår.«

Jeg forstår godt, det kan være vanskeligt også at skulle tilpasse sig de synspunkter, et parti kan have i den aktuelle politiske situation, men alligevel, at kunne afvise et forslag, som alene betyder en udgift på 100 mill. kr., som er en beskeden forbedring af nogle forhold, som i hvert fald kvinderne i det konservative folkeparti også har været enige i vi